

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Βιομηχανική και Τεχνολογική επανάσταση της εποχής μας καταστρέφει βαθμιαία αλλά σταθερά την ισορροπία πάνω στη γη, με αποτέλεσμα να αρχίσει και αυτή με τη σειρά της να αλλάζει μορφή και κλίμα. Ειδικά τα τελευταία 50 χρόνια, ο άνθρωπος συστηματικά καταστρέφει τα στηρίγματα του πλανήτη μας με την αλόγιστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, με την απρογραμμάτιστη χρήση του εδάφους, με πυρηνικές δοκιμές και πυρηνικά ατυχήματα, με τον υπερπληθυσμό και τέλος με κάθε μορφής μόλυνση και ρύπανση του ατμοσφαιρικού χώρου.

Βασικοί άξονες ενδιαφέροντος επάνω στους οποίους πρέπει άμεσα όλοι μας να ανταποκριθούμε είναι:

1. Αντιμετώπιση της βιομηχανικής και αστικής ρύπανσης σε τοπικό και ευρύτερο πεδίο.
2. Στρατηγική ανάπτυξης, ώστε να ανακοπεί ο καλπασμός της αύξησης της υπαρκτής υποβάθμισης του περιβάλλοντος και της μεταβολής του χαρακτήρα της υπαίθρου.
3. Ανάπτυξη τεχνολογιών αντιρρύπανσης για την αντιμετώπιση της τοπικής, αλλά και της διασυνοριακής ρύπανσης.
4. Μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, ώστε η ζωή να συνεχιστεί μέσα σε πραγματικό υγιεινό και φυσικό περιβάλλον, με ταυτόχρονη μείωση της μεγάλης αστικοποίησης των τελευταίων 50 χρόνων.
5. Μέτρα για την ανακούφιση της απειλούμενης εξάντλησης των φυσικών πόρων και της αλλοίωσης της φυσιογνωμίας του χώρου και της υποβάθμισης των εδαφών με τη συνεχώς αυξανόμενη διαταραχή της ισορροπίας των οικοσυστημάτων.

Για το Νομό Θεσσαλονίκης, επιγραμματικά, τα περιβαλλοντικά προβλήματα και η άμεση αντιμετώπισή τους μπορούν να ιεραρχηθούν με την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας:

1. Επεμβάσεις σε όλες τις ανοικτές αποστραγγιστικές τάφρους που είναι οι κυριότερες πηγές δυσάρεστων οσμών.
2. Άμεση και πραγματική ανάπτυξη του Δέλτα Αξιού Προστασία του υδροβιότοπου.
3. Ανάπτυξη των νέων ΧΥΤΑ - Άλλοι τρόποι διαχείρισης απορριμμάτων - Ανακυκλώσεις Διαχείριση μπαταριών - ελαστικών.
4. Δημιουργία Νεκροταφείων Ζώων.
5. Δημιουργία Κτηνοτροφικού Πάρκου για συμάζεμα των διάσπαρτων τόπων εκτροφής ζώων.
6. Έμφαση και μέτρα καταστολής από την υπερκατανάλωση λιπασμάτων φυτοφαρ-

μάκων (αγροτική ρύπανση).

7. Ταξινόμηση αποτίμηση περιβαλλοντικού φορτίου από βιομηχανίες, βιοτεχνίες κλπ. στις Δυτικές Περιοχές Θεσσαλονίκης και στο Λαγκαδά.

8. Δημιουργία Κέντρου Διαχείρισης Καταστραμμένων Καταλυτών Οχημάτων.

9. Καθαρισμός αλλά και διατήρηση της καθαριότητας των ακτών του Νομού Θεσσαλονίκης.

10. Χρησιμοποίηση των θαλάσσιων οδών του Θερμαϊκού για αποσυμφόρηση της κυκλοφορίας της πόλης της Θεσσαλονίκης.

11. Απαγόρευση των πάσης φύσεως μη ελεγχόμενων γεωτρήσεων για άντληση νερού.

12. Ίδρυση «Περιβαλλοντικής Αστυνομίας», σε επίπεδο Νομού και αυστηρή εφαρμογή των σχετικών νόμων και διατάξεων.

13. Προστασία του υδάτινου δυναμικού λιμνών και ποταμών του Νομού από πάσης φύσεως αντλήσεις και ρυπάνσεις.

14. Επιδημιολογικές μελέτες πληθυσμού, εξαιτίας συσσώρευσης βιομηχανικής αλλά και αστικής - ημιαστικής ρύπανσης Μοντέλα επιπτώσεων από βιομηχανικές γειτνιάσεις.

15. Απελευθέρωση «αεραγωγών» πόλης για αυτοκαθαρισμό της ατμόσφαιρας της Θεσσαλονίκης Αποφυγή των «οδικών χαραδρών».

16. Τοποθέτηση όλων των βυρσοδεψείων του Νομού σε ελεγχόμενο χώρο, με ανάλογες εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων.

17. Ίδρυση και λειτουργία ΕΝΥΔΡΕΙΟΥ στη Θεσσαλονίκη.

18. Δημιουργία σημείων αναψυχής σε ορεινούς χώρους και μέσα σε βιότοπους.

19. Διαχείριση βιομηχανικών αποβλήτων σε ελεγχόμενους χώρους - Ειδική διαχείριση τοξικών αποβλήτων - μολυσματικών νοσοκομειακών απορριμμάτων.

20. Ανάπτυξη της περιβαλλοντικής συνείδησης του πολίτη με ομιλίες κλπ. (Περιβαλλοντική Αγωγή).

Τα περιβαλλοντικά προβλήματα της Θεσσαλονίκης, που αποτελεί τυπικό παράδειγμα σύγχρονης μεγαλούπολης, είναι:

α. Αντιστοιχία μόνο 4,7 τ.μ. πρασίνου ανά κάτοικο και αυτό ανομοιόμορφα κατανεμη-

μένο μέσα και γύρω από την πόλη (ενώ το διεθνές μίνιμουμ είναι 10 τ.μ. πρασίνου ανά κάτοικο).

β. Οι κατά μέσο όρο 1.560 τόνοι σκουπιδιών την ημέρα στις δύο χωματερές, Λητής - Δερβένι και των Ταγαράδων (ουσιαστικά λειτουργική μόνο η δεύτερη). Ο τρόπος διαθέσεων των απορριμμάτων που είναι ο πιο παλιός (υγειονομική ταφή), ενώ στις αντίστοιχες σύγχρονες πόλεις σήμε-

ρα χρησιμοποιείται η πυρόλυση και άλλες τεχνικές (ανακύκλωση κλπ.)

γ. Οι 106 βιομηχανίες που ρίχνουν τα απόβλητά τους στον Θερμαϊκό. Από αυτές, 7 θεωρούνται υψηλής όχλησης, 29 μέσης και 70 χαμηλής. Τέσσερις δε από αυτές, είναι οι πιο ρυπαίνουσες και υδροφόρες βιομηχανίες, με συνολική παραγωγή ρύπων περίπου 20.000 κ.μ./ ημέρα.

δ. Εξαιτίας όλων των βιομηχανιών που είναι συγκεντρωμένες στη δυτική περιοχή της Θεσσαλονίκης, εμφανίζονται με επιβαρύνσεις η τάφρος της Σίνδου και ο Λουδίας, ενώ κατά φθίνουσα τάξη ακολουθούν ο Αξιός και ο Αλιάκμονας.

ε. Αυξημένη ρύπανση του Θερμαϊκού (σε σύγκριση με άλλους κόλπους της Βόρειας Ελλάδας) όσον αφορά στη συγκέντρωση μετάλλων στα νερά και στα ιζήματα.

στ. Οι μετρήσεις που έγιναν στον αέρα που αναπνέουμε, έδειξαν ότι:

Το ολικό διοξείδιο του Θείου είναι κατά 50% μεγαλύτερο από εκείνο της κεντρικής Ευρώπης.

Τα επίπεδα μονοξειδίου του άνθρακα κάνουν το πρόβλημα της κυκλοφοριακής ρύπανσης ιδιαίτερα έντονο στο κέντρο της πόλης, πράγμα που οφείλεται όχι τόσο στον αριθμό των οχημάτων, αλλά στην ποιότητα της κυκλοφοριακής ροής.

ζ. Τα μετεωρολογικά δεδομένα της Θεσσαλονίκης δεν ευνοούν τον αυτοκαθαρισμό της ατμόσφαιρας.